

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2013, č. j. 23384/13/5000-14402-809436, o námitce podjatosti vznesené žalobcem ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Af 10/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Karolína Tylová, LL.M., Mgr. Lucie Trejbalová a JUDr. Pavel Vacek **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Af 10/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se svojí žalobou podanou dne 6. 12. 2013 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2013, č. j. 23384/13/5000-14402-809436, případně vyslovení jeho nicotnosti. Podáním ze dne 11. 3. 2014 doručeným Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, dne 12. 3. 2014 žalobce namítl podjatost všech soudců tohoto soudu v aktuálním obsazení a navrhl jejich neprodlené vyloučení z projednávání a rozhodnutí nejenom této věci. Současně navrhl přikázání věci jinému soudu, neboť jinak opět hrozí, že bude pokračováno v dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, předložil Nejvyššímu správnímu soudu spis k rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), spolu s vyjádřením soudců 59. senátu Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., Mgr. Lucie Trejbalové a JUDr. Pavla Vacka. Soudci shodně prohlásili, že se necítí být podjatí, žalobce ani žádné osoby žalovaného správního orgánu osobně neznají, nemají žádný vztah ani k posuzované věci, na projednání věci před správním orgánem se nepodíleli.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje.

Ačkoli žalobce vznesl námitku podjatosti proti všem soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, zabýval se Nejvyšší správní soud námitkou podjatosti pouze ve vztahu k soudcům 59. senátu (Mgr. Karolíně Tylové, LL.M, Mgr. Lucii Trejbalové a JUDr. Pavlu Vackovi), neboť věc byla právě tomuto senátu přidělena. Pouze tito soudci se tedy mohou podílet na projednání a rozhodnutí dané věci. Otázkou podjatosti jiných soudců by bylo účelné zabývat se jen za předpokladu, že by u jmenovaných soudců byl shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudci senátu, jemuž věc byla přidělena, ji vyřizovali, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl.

V nyní posuzované věci žalobce netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, které by mohly vést k pochybnosti o nepodjatosti výše jmenovaných soudců, ale uplatnil pouze zcela obecnou námitku, že hrozí pokračování „*v dalším pokračování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“. Nejvyšší správní soud neshledal žádný konkrétní a doložený důvod, pro který by mohla být takto neurčitě formulovaná námitka podjatosti opodstatněná. Nadto žalobce své tvrzení nevztáhl ke konkrétním osobám soudců, ale paušálně tvrdil, že by měli být vyloučeni všichni soudci krajského soudu v aktuálním obsazení, aniž by upřesnil a doložil, v čem konkrétně by měl spočívat poměr těchto soudců k němu samému či posuzované věci. Žalobce neuvedl ani žádný jiný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudců rozhodnout. Nejvyšší správní soud není povinen ani oprávněn žalobcovu povinnost tvrzení jakkoliv nahrazovat. Také z vyjádření soudců krajského soudu nevyplývá žádná skutečnost, která by mohla vést k pochybnosti o jejich nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, Mgr. Lucie Trejbalová, JUDr. Pavel Vacek a Mgr. Karolína Tylová,

pokračování

LL.M., nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 59 Af 10/2014.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. dubna 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu